

נקודת אור בפרשה - חזרה בתשובה - פרשת נצבים

נאמר בפסוק: "ושבת עד ה' אל ה'יך ושמעת בק' לו". **על פי רוב, שבת זו היא השבת האחרונה של השנה,** ופרשה זו נקראת תמיד קודם יום הדין הגדול והנורא, כדי להזכירנו שבעוד ימים ספורים ה' יתברך מעמיד במשפט את כל יצורי עולם, וגוזר מי לחיים ומי להיפך ח"ו, ועל כן מזהירה אותנו התורה הק' לשוב אל ה' ולשמוע בקולו כל זמן שהיכולת והזמן בידינו.

כתב הרמב"ן: כי מה שנאמר בפסוק "כי קרוב אליך הדבר מאד בפ'ך ובלבבך לעש' תו", נאמר על מצות התשובה, כלומר, שהתשובה קרובה אל האדם, ובכל עת שיחפוץ יוכל לשוב בתשובה. **והשאלה נשאלת:** אם כל כך קל ופשוט לחזור בתשובה, אז למה זה כל כך קשה?! מדוע אנשים רבים אינם [עדיין, לצערנו] חוזרים בתשובה?!

ומבארים על פי המשל שהמשיל הרב משה חברוני זצ"ל: משל לילד קטן שמשחק עם כדור בראש גג גבוה שאין לו מעקה. ואותו הילד מכדרר את הכדור, מקפץ איתו מפניה לפניה בשמחה ובהתלהבות, ואינו חש בגודל הסכנה שמרחפת עליו בכל רגע ורגע. מי כן שם לב לסכנה? האנשים שרואים אותו מהצד. הם רואים במוחש את הסכנה המרחפת על הילד שבגג. **ולפי זה נבין** מדוע אנו רואים אנשים שלווים ושמחים, מפני שאינם יודעים באיזו סכנה הם נמצאים, ולכן הם ממשיכים לשמוח ולהיות אדישים ללא שום פחד מיום הדין הנורא, ורק אותם צדיקים שעומדים מנגד, יודעים עד כמה מחויבים לחזור בתשובה, והם אלו שבאמת פוחדים מיום הדין.

וכמו שמסופר על רבי ישראל מסלנט זי"ע, שבחודש אלול היה אפוף פחד וחלחלה ופניו היו חיוורות כסיד. פעם אחת שאלוהו תלמידיו: "רבינו, מדוע אתה מפחד כל כך, וכי חודש אלול הוא אריה או דוב?"! ענה להם הרב: "אפילו דוד המלך שהיה גיבור חיל ולא פחד מאריה ומדוב [וכפי שאמר דוד לשאול: "גם את הארי גם הדוב הכה עבדך"], בכל זאת אמר בתהלים: "סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי", כלומר, שימי המשפט הממששים ובאים, אכן מפחדים יותר מאריה ומדוב... **ועל כן תקנו לנו רבותינו** לומר בתפילות הימים הנוראים: "ובכן תן פחדך על כל מעשיך", כדי שנדע שהוא המלך הנורא, ששופט אותנו לחיים ולמוות, ועל ידי שנפחד מפניו נתעורר לשוב בתשובה.

עוד מסופר על רבי זושא מאניפולי זי"ע, שפעם נגנב לאחד מראשי החיילים ארגז מלא באבנים טובות, וכדי למצוא את הגנב, אמרו היועצים של המושל למושל שיצווה את היהודים שיגלו לו מיהו הגנב, ואם לא - יגרשו את כולם מהעיר... כששמעו היהודים על הגזירה המרחפת מעל ראשם, פנו מיד לרבי זושא ובקול בוכים סיפרו לו על הגזירה הנוראה. הרב גזר על הציבור תענית ותפילה, והלך עם כמה אנשים חשובים אל ראש הצבא, וביקש ממנו לכנס לפניו את כל החיילים. לאחר שהתכנסו כולם, אמר הרב בכוונה גדולה: "ובכן תן פחדך ה' אלוקינו מהרה על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת, ויראוך כל המעשים... **והנה,** הבחינו האנשים שחייל אחד אחזתו פחד ורעדה, והחל לצעוק בבהלה: "אני גנבתי את האוצר", ותיכף הראה להם היכן החביא אותו, והמושל ביטל את הגזירה מעל היהודים.

רואים אנו, כי מי שמרגיש מעט את פחד ה', ואפילו אם הוא גוי, מיד חוזר בו מדרכו הרעה ומודה ומתודה על המעשים הרעים שעשה. לא נשאר לנו עוד הרבה זמן... **בואו ונתעוררו!** נחטוף מכל הבא ליד; תורה, מצוות ומעשים טובים... כי כל זמן שהנר דולק אפשר עוד לתקן! "מדרכי התשובה להיות השב צועק תמיד לפני ה' בבכי ובתחנונים, ועושה צדקה כפי כוחו, ומתרחק הרבה מן הדבר שחטא בו" (לשון הרמב"ם בה' תשובה פ"א ה"ד).

יהי רצון, שנזכה כולנו לכתובה וחתימה טובה! שכל משאלות לבנו יתגשמו לטובה ולברכה! שנראה נחת מכל ילדינו! שיהיו עולים במעלות התורה והיראה והופכים לתלמידי חכמים בישראל! תחל שנה וברכותיה!!!